

וועדות ערעורים 6/06

וועדות ערעורים 6/06

בית המשפט הצבאי לערעורים
באזור יהודה והשומרון

בפני השופט: אל"ם איתן הברמן

המערער: אריאל גרונר, ת"ז XXXXXX (באמצעות ב"כ עו"ד נפתלי ורצברגר)

נגד

המשיב: מפקד כוחות צה"ל באזור (באמצעות ב"כ התובע הצבאי, סרן לימור בן-חמו)

ערעור על צו פיקוח מיוחד מיום 29.8.06

(הערעור נדחה)

תאריך הישיבה: 13 בספטמבר 2006, כ' באלול התשס"ו.

החלטה

בפני ערעורו של אריאל גרונר על צו הפיקוח המיוחד, שהוציא לו מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה והשומרון, האלוף יאיר נווה, בתאריך 29.8.06. על פי צו הפיקוח המיוחד, לאחר שבחן האלוף את החומר הביטחוני, והואיל והוא סבור שהדבר הכרחי בשל טעמי ביטחון החלטיים, ציווה כי המערער יהיה נתון לפיקוח מיוחד, על פיו יהיה חייב להתגורר בבית שייקבע על ידי האלוף בתחומי אזור יהודה ושומרון, ויהיה עליו להישאר מאחורי דלתות הבית משך 24 שעות ביממה, דהיינו: **"הנ"ל לא יצא מהבית אלא בהיתר ממני או ממי שיוסמך לכך על ידי"**.

על צו הפיקוח המיוחד מערער המערער, באמצעות ב"כ עורך-הדין נ. וורצברגר, ובפיו טענות אחדות, ואלה הם עיקרי הטענות:

א. צו הפיקוח המיוחד חסר נפקות וסמכות, מתוך שלא נקבע בו מיקום הבית שבו על המערער להישאר.

ב. הצו לגופו ניתן על רקע פעילות חוקית אשר מבצע המערער בעמותה המכונה "חוננו", בה הוא מכהן כמרכז.

ג. פעילותו של המערער היא חוקית והייתה מכוונת להתנגדות לגיטימית במשטר דמוקרטי למגמת הממשלה לפנות מאחזים שכונו "מאחזים לא חוקיים" בדו"ח שהוציאה עו"ד טליה ששון. כוונתו של המערער היא לפעול ככל שהדין מתיר לו כנגד פינוי המאחזים המתוארים.

ד. מתוך האמור יוצא כי אין טעמי ביטחון החלטיים המצדיקים את הוצאת הצו, מה גם שס' 84(א) לצו מס' 378 בדבר הוראות ביטחון קובע כי: **"לא יפעיל מפקד צבאי סמכות לפי פרק זה... אלא אם הוא סבור כי הדבר הכרחי בגלל טעמי ביטחון החלטיים"**.

ה. צו הפיקוח המיוחד, כמוהו כ"הגליה" והוא בלתי מידתי להתנהגותו של המערער באופן קיצוני, שכן ניתן להשיג את תכלית הצו גם באמצעים חמורים פחות.

ו. לצד הדברים האלה, ביקש המערער כי יתאפשר לו להתפלל עם חבריו, בהתחשב בתקופת החגים שלפנינו.

בגדר הערעור הציג המערער את מכתבו של ראש מדור ביטחון פלילי בלשכת היועץ המשפטי באזור יהודה ושומרון מתאריך 6.9.06, המופנה אל המערער, לפיו:

"ביום 14.9.06 החל מהשעה 12:00 עלייך להתייצב בדירה שתוצג לך ביישוב רותם (המצוי בבקעת הירדן – א.ה.) ולשהות מאחורי דלתות דירה זו משך 24 שעות ביממה עד לסיום תוקף הצו (דהיינו: עד ליום 30.11.06) בתקופה זו יחול עלייך איסור לצאת מדירה זו, אלא בהיתר ממפקד כוחות צה"ל באיו"ש או ממי שהוסמך לכך על ידו".

התובע הצבאי הסתפק בדברים קצרים.

בסיום הדיון בביהמ"ש הובא לעיוני, על ידי נציגי שירות הביטחון הכללי, תקציר של פרטי החומר הביטחוני השלילי הידוע לשב"כ על המערער, לרבות מסמכי הידיעות שלפיהן נערך הסיכום המתואר.

אכן, החומר המפורט בתקציר והחומר ששימש להכנתו סודיים כולם וראויים שישמרו בחסיונם. מתוך כך ברור שלא אפרט את עמדתי, אלא ברמה הכללית בלבד.

צו הפיקוח המיוחד אינו נוקט במיקומה המדויק של הדירה בה ייאלץ המערער להישאר, וממנה לא יוכל לצאת. אלא מה, שהצו מפרש שיהיה על המערער להתגורר בדירה שייקבע האלוף בתחומי אזור יהודה ושומרון. הקביעה עצמה של מיקום הדירה באה מכוח החלטת האלוף, אך מפי רמ"ד ביטחון במחלקה המשפטית.

אינני רואה טעם לפגם בכך שצו האלוף לא פירט את מיקומה של הדירה בגוף הצו עצמו. האלוף לא הסמיך אדם אחר לקבוע מהי הדירה במקומו, אלא שהחלטתו הובאה לידיעת המערער במכתב מיום 6.9.06 מפי חותם המכתב. הנה כי כן, אינני רואה פגם בפיצולו העיוני של צו האלוף לשני מסמכים נפרדים, האחד הקובע את עצם החובה להישאר בדירה 24 שעות ביממה, והאחר הקובע היכן תהיה הדירה הזאת. שניהם באו מפי האלוף, מפיו של בעל הסמכות.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ולאחר שעיינתי בחומר הסודי, הגעתי לכלל מסקנה כי מעשיו של המערער והתנהגותו, משך תקופה הארוכה, מצביעים על כך כי ניתן לקבוע לגביו ברמה של וודאות גבוהה כי הכרחי, בשל טעמי ביטחון החלטיים, להטיל עליו את צו הפיקוח המיוחד עם ההגבלות הקבועות בו.

אכן, החלטה זו מתיימרת לצפות את פני העתיד, והיא ניתנת בלא שהתאפשר לב"כ המערער עיון בחומר הסודי. אולם, למרות שני אלה, הגעתי לכלל דעה כי היקפו של החומר, פרישתו לאורך הזמן, האינטנסיביות שלו ובראש ובראשונה חומרתו, מצביעים על כך כי צו הפיקוח המיוחד, כפי שהוצא על ידי האלוף, הינו מידתי וראוי להישאר על כנו.

לא ראיתי דרך שתקל עם המערער ותקיים את תכליתו של הצו.

לאחר שסיימתי לשקול את החומר הסודי, עיינתי גם בפסק הדין של השופט הנכבד סגן הנשיא ב. אזולאי בביהמ"ש המחוזי בבאר שבע, ב"ש 21202/06 (בעותק המלא של פסק הדין, הכולל את החלק החסוי), וכן בפסק דין של השופט הנכבד חשין, בעמ"מ 6183/06 בביהמ"ש העליון. אכן, שני פסקי הדין האמורים עוסקים בצו המעצר המנהלי ובערעור עליו, שהוצא כנגד המערער לפני חודשים מספר, צו שעם סיום תוקפו הוצא צו ההגבלה, שעליו נסב הדיון היום. משעיינתי בשני פסקי הדין עוד התחזקתי בדעתי כי אכן ראוי הצו להישאר על כנו.

לבסוף אומר כי את בקשתו של המערער לאפשר לו להתפלל את תפילות החג ביחד עם חבריו בבית הכנסת, יוכל להביא בפני מי שהסמיכו האלוף לכך, כמפורט במכתב האמור מיום 6.9.06.

לנוכח האמור הריני דוחה את הערעור.

ניתנה היום, 13 בספטמבר 2006, כ' באלול התשס"ו, בלשכה. מזכירות ביהמ"ש תעביר העתק החלטה זו לידי הצדדים.

איתן הברמן 54678313-6/06

השופט

רמ"שית : יס

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה